

ct

# Un estiu

de  
Clàudia Serra

*(fragmento en catalán / fragment en català)*

PRIMERA PART:  
INFINIT

*Un càmping a vora mar, enmig d'una pineda. També hi ha romaní, farigola, argelaga, bruc d'hivern i petites flors, punts grocs i liles que taquen discretament el paisatge.*

*De tant en tant, el soroll de les pinyes del pi, que amb la calor cruixen i deixen caure els pinyons. Tòrtors, pica-soques, cigales, mosques, mosquits i formigues grosses, que van fent camí per l'escorça dels pins. Tot d'una calma estival aparentment impassible.*

*A l'escenari, una caravana del tipus «caravana Moncayo», blanca, amb dues ratlles vermelles a sota, en horitzontal, l'una més grossa que l'altra. També en podem veure l'interior: una petita cuina, ben equipada; una tauleta amb unes estovalles i dos banquetes de fusta on seure per dinar; una llitera; un llit de matrimoni...*

*LAURA, PEP i els fills de PEP (que són MARTÍ, ALEIX i TONI) s'estan per la caravana. Som a finals dels anys setanta.*

1. LA FAMÍLIA

MARTÍ

A Pep li agrada la Laura. La mira i li agrada. La va conèixer en una festa, la festa major de Cambrils, em sembla.

ALEIX

Sí, de Cambrils.

MARTÍ

No és la seva dona, perquè ell està divorciat. És la seva parella. Fa una mica més de quatre anys que són parella. Ell s'havia divorciat en un moment en què ningú o quasi ningú no es divorciava.

TONI

I buscava un consol.

MARTÍ

El consol es va dir Laura Cebrià, i vivia i treballava a Cambrils.

ALEIX

I Pep es va enamorar del que havia de ser el seu consol.

MARTÍ

Ella, ja ho veieu, és prou més jove que ell. Més guapa, més jove, més simpàtica que ell.

ALEIX

I més intel·ligent.

TONI

No. Això no ho sabem.

ALEIX

Sí. El papa mai ha sigut gaire intel·ligent, encara que ell es pensi que ho és, nosaltres i tothom sabem que no ho és gens.

TONI

Però això no vol dir que la Laura sigui intel·ligent.

ALEIX

Potser no, però almenys és més intel·ligent que el papa.

MARTÍ

Cap dels dos brillen per la seva intel·ligència. Podríem deixar de banda la intel·ligència, perquè no sé per què estem parlant d'intel·ligència, ara.

ALEIX

Tens raó. No parlem d'intel·ligència, no és una qualitat important en cap dels dos casos. No és un tret que els defineixi, diguem-ho així.

MARTÍ

“Diguem-ho així”, però no cal que parlis com un senyor gran.

ALEIX

No parlo com un senyor gran.

TONI

Parlàvem de la Laura, que és guapa, és simpàtica, no és gaire intel·ligent, però és molt bona persona. I jove, encara que això últim no necessàriament sigui una qualitat.

MARTÍ

Ah, no?

TONI

No, però aporta informació sobre el personatge.

ALEIX

I alegre.

MARTÍ

Com?

ALEIX

La Laura també és alegre. I alegre.

TONI

I alegre, és alegre, sí, encara que de vegades s'enfada molt.

MARTÍ

Sí. Sobretot amb nosaltres.

ALEIX

Però, igualment, hem de dir que ella és genial. Molt genial. Molt més genial que el nostre pare.

MARTÍ I TONI

Sí.

ALEIX

Sí. En això estem d'acord.

MARTÍ

Sovint, nosaltres tres ens preguntem per què estan junts.

*Els miren. Ella feineja i canta a la caravana, mentre PEP s'està quiet, de cara el públic, com un estaquirot.*

ALEIX

No entenc com la Laura suporta el papa.

TONI

No entenc com la Laura es va poder enamorar del papa.

ALEIX

No entenc per què la Laura va accedir a venir a viure amb el papa.

TONI

No entenc per què la Laura va deixar la seva feina, la seva vida a Cambrils, els seus amics de Cambrils, el seu pis i tot el que hi tenia per venir a viure amb nosaltres.

PEP

Laura. Deixa la feina. Aquesta feina és una merda, Laura. Casem-nos.

LAURA

No ens podem casar. Tu ja has estat casat. I no t'has divorciat. No et pots divorciar perquè en aquest moment no hi ha encara cap llei del divorci per a nosaltres.

PEP

No em puc divorciar perquè la llei del divorci a l'estat espanyol s'aprovà l'any 1981. I el dia que es va aprovar vaig pensar molt en nosaltres, Laura.

LAURA

Gràcies. Jo també ho hauria fet.

ALEIX

És veritat, el papa no és divorciat, és separat. Ho has explicat malament abans, Martí.

MARTÍ

No me'n recordava.

ALEIX

No va firmar mai cap paper del divorci amb la mama. No podia.

MARTÍ

No me'n recordava.

ALEIX

Si expliques la història cal recordar-ne els detalls. Cal estar atent a aquestes coses, Martí. No la pots pifiar així i després quedar-te tan tranquil.

MARTÍ

Ho sento.

LAURA

No ens podem casar si no t'has divorciat, Pep, perquè legalment ets casat. Legalment surto amb un home casat.

PEP

Però tu saps que no és així.

LAURA

Jo sé que no és així.

PEP

Deixa aquesta feina i vine. Et necessito a la meva vida. Necessito que em cuidis. Que cuidis els nens. Mira els nens.

TONI

La Laura ens mira i somriu.

ALEIX

Li fem gràcia.

MARTÍ

Anem en calçotets. La Laura ens va conèixer en calçotets. Un estiu. Que feia molta calor. I no ens vestíem. No ens havíem ni vestit.

ALEIX

No. Anàvem en calçotets.

PEP

Mira els nens, necessiten una mare. Mira com van. Van en calçotets, Laura. Necessiten una mare que els cuidi, que els vesteixi, que els digui que s'han de vestir, almenys. Que els faci el berenar, que els digui coses boniques.

MARTÍ

El papa mai ens diu coses boniques.

TONI

La Laura ens somriu i ens acarona el cap.

ALEIX

El papa només ens acarona el cap de tant en tant. Molt de tant en tant.

MARTÍ

Ens fa els millors berenars.

ALEIX

Qui?

MARTÍ

La Laura, és clar. El papa mai ens ha fet el berenar.

TONI

La Laura és ara com la nostra mare, per dir-ho d'alguna manera.

MARTÍ

“Per dir-ho d'alguna manera?” Aquesta expressió també és molt de senyor gran. Es pot saber què us passa?

ALEIX

La Laura és ara com la nostra mare, perquè la mama ningú no sap on és.

MARTÍ

Millor.

TONI

Ni què fa.

MARTÍ

Millor.

ALEIX

Ves a saber on coi deu ser, aquesta!

PEP

Ves a saber on s'ha ficat!

MARTÍ

Només sabem que era una boja i una histèrica. I que millor que hagi marxat.

ALEIX

És el que diu el papa.

TONI

És el que crida el papa.

LAURA

No diguis això davant dels nens.

PEP

És veritat. Una boja i una histèrica que no ha sabut mai estar-se a l'alçada de les circumstàncies, que no ha sabut mai quin és el seu lloc com a dona. Una mala mare. Una cabra boja.

LAURA

No diguis això davant dels nens!

ALEIX

Una cabra boja.

TONI

Una mala mare.

LAURA

Que no veus que després ho repeteixen tot?

PEP

Ho repeteixen? Nens no ho repetiu!

LAURA

Si tu no pares de dir-ho com vols que no ho repeteixin?

PEP

Jo dic la veritat! És que un home no té dret a dir el que pensa, si el que pensa és veritat?

LAURA

Jo això ja no ho sé! Només et dic que no parlis així davant dels nens, perquè després els nens repeteixen tot el que dius!

PEP

I què hi anem a fer? Que et penses que ells no pensaran el mateix, al cap i a la fi? Que no pensaran el mateix quan siguin més grans?

LAURA

Quan siguin més grans ja pensaran el que vulguin.

MARTÍ

Tant de bo.

ALEIX

Jo vull ser gran, algun dia.

TONI

Nosaltres ja no recordem la mama, així que ens ho creiem.

MARTÍ

Ens creiem tot el que diu el papa d'ella. Perquè dels quatre, l'únic que sembla que la recordi bé és ell, el papa.

TONI

Ho creiem i veiem la Laura com la nova mama. Diferent de l'altra mama.

ALEIX

Perquè és el que ens diu el papa.

PEP

Som una família. La mare, el pare i els fills. I com totes les famílies, a l'estiu fem coses de família, i anem al càmping. La mare, el pare i els fills.

MARTÍ

Però mai li hem dit "mama".

TONI

No, això mai.

ALEIX

Li diem Laura.

MARTÍ

Laura.

TONI

Laura!

LAURA

Quèeeeeeeeeee passaaaaaaaaaaaaa araaaaaa?

TONI

L'Aleix m'ha pegat!



ALEIX

No és veritat!

MARTÍ

La Laura ens fa de minyona, moltes vegades. De vegades li ho diu al papa.

ALEIX

Es queixa.

MARTÍ

De vegades es queixa al papa.

LAURA

Et faig de minyona.

MARTÍ

I el papa a penes aixeca els ulls del diari.

LAURA

Tu no estaves enamorat de mi. Tu només volies una minyona.

*TONI porta el diari a PEP. ALEIX li porta una hamaca. PEP s'asseu a l'hamaca amb les cames creuades, davant de la caravana, a fora, a la fresca, i es posa a llegir el diari.*

LAURA

Et faig de minyona.

PEP

No és veritat.

LAURA

Et faig de minyona. Fins i tot a l'estiu. Fins i tot quan venim al càmping et faig de minyona. Tens una minyona a temps complet, mira que bé! Així no cal que facis res, no cal que et preocupis per res, no cal que aixequis els ulls del diari, perquè fins i tot a l'estiu, quan venim al càmping, et faig de minyona!

PEP

Jo treballo entre setmana, estic cansat. Deixa que descansi. A més, només hem vingut al càmping tres estius, no pots generalitzar.

LAURA

Sí. Sí que puc, perquè els tres estius que hem vingut al càmping, tots tres, he fet el mateix que faig quan no som a l'estiu: fregar plats. Fregar plats i mantenir la casa neta.

PEP

La caravana, voldràs dir.

LAURA

La caravana neta a l'estiu i la casa neta la resta de l'any.

ALEIX

No entenc per què la Laura va accedir a venir a viure amb el papa.

LAURA

Això és molt petit, i si no ho netejo jo, no ho neteja ningú. Que em sents, quan parlo?

PEP

Mm?

LAURA

I els nens amunt i avall. Tothora amunt i avall.

PEP

Els nens?

LAURA

Els nens no s'adonen que tot això és molt petit. I que cal mantenir un cert ordre per no morir-nos de fàstic. Si no, quines vacances? Quines vacances ens esperen, tot fet un fàstic? Digues. Tot s'omple de sorra cada dia. Fins i tot entre els llençols, tenim la sorra de la platja!

TONI

Al costat del càmping hi ha la platja, i cada dia hi anem, i cada dia hi tornem amb els peus plens de sorra.

MARTÍ

És veritat.

PEP

A mi no em fa res.

LAURA

Muntanyes i muntanyes de sorra per tota la casa. Per tota la caravana, vull dir!

PEP

A mi no em fa res.

LAURA

Ni a tu ni als nens sembla que us faci res.

PEP

Els nens t'adoren.

ALEIX

És veritat.

TONI

És veritat.

MARTÍ

L'adorem. Ens agrada molt. És molt maca, per dins i per fora, i de vegades fins i tot juga amb nosaltres.